

Dosarul nr. 2ra-1793/22
(2-20057650-01-2ra-21122022)

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. E. Galușceac)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Sîrbu, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

08 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul recurentului Societății cu Răspundere Limitată „Trabo Plus”, avocatul Vitalie Caldîba,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru Cebotarescu, intervenienți principali Societatea cu Răspundere Limitată „Trattoria”, Societatea cu Răspundere Limitată „Muzcafe Plus” și Societatea cu Răspundere Limitată „Della Nonna” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Trabo Plus” cu privire la apărarea dreptului asupra mărcii și la,

acțiunea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Trabo Plus” împotriva lui Dumitru Cebotarescu, Societatea cu Răspundere Limitată „Trattoria”, Societatea cu Răspundere Limitată „Muzcafe Plus”, Societatea cu Răspundere Limitată „Della Nonna” și Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la constatarea notorietății mărcii verbale „Trattoria”, decăderea din drepturi de titular și deținător exclusiv a mărcii verbale „Trattoria”, anularea înregistrării mărcii verbale „Trattoria” și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 18 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Trabo Plus” și a fost menținută hotărârea din 26 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La data de 29 mai 2020, Dumitru Cebotarescu, intervenienți principali S.R.L. „Trattoria”, S.R.L. „Muzcafe Plus” și S.R.L. „Della Nonna” a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. „Trabo Plus” cu privire la apărarea dreptului asupra mărcii.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, este titularul și deținătorul exclusiv a drepturilor asupra mărcii verbale „Trattoria” (drept înregistrat în baza certificatului de înregistrare a mărcii nr. 25865). Marca a fost înregistrată la AGEPI la data de 12 iulie 2014 și are un termen de valabilitate până la data de 03 aprilie 2023. Persoanele juridice licențiate, fiind:

- S.R.L. „Trattoria” ce gestionează restaurantul „Trattoria” în Centrul comercial ”Malldova”, din str. XXXXX;

- S.R.L. „Muzcafe Plus” ce gestionează două restaurante cu această denumire pe adresa str. Kogălniceanu, 62, și bd. XXXXX, și

- S.R.L. ”Della Nonna”, ce gestionează restaurantul pe adresa str. XXXXX.

A afirmat reclamantul că, contrar bunelor moravuri, a practicilor comerciale și a principiilor de concurență loială, pârâtul, a dat dovadă de rea-credință și în mod conștient a atentat la drepturile exclusive asupra mărcii menționate mai sus.

A mai indicat reclamantul că, drepturile asupra mărcii „Trattoria”, sunt încălcate prin utilizarea de către pârâtul S.R.L. „Trabo Plus” la deschiderea unui local în mun. XXXXX, pe str. XXXXX cu denumirea de „Trattoria il Forno” și mediatizarea largă a acestuia în sursele mass-media.

În probarea acestui fapt, reclamantul a anexat la materialele cauzei o serie de fotografii, fixate de către executorul judecătoresc, precum și extrasele din rețelele sociale.

A menționat reclamantul că S.R.L. „Trabo Plus”, nu a fost și nici nu este în drept să utilizeze suplimentar alături de marca sa „il Forno” semnul „Trattoria”.

La acest capitol, reclamantul a invocat prevederilor art. 9 al Legii privind protecția mărcilor nr. 38 din 29 februarie 2008, menționând că de către AGEPI a fost înregistrat în Registrul de stat al mărcilor și respectiv publicat în BOPI dreptul asupra mărcii „Trattoria” după Dumitru Cebotarescu, asupra următoarelor clase ce produc efecte față de terți, inclusiv și față de pârât, și anume:

29 - carne, pește, păsări și vânat; extracte din carne; fructe și legume conservate, congelate, uscate și fierte; jeleurii, dulcețuri, compoturi; ouă; lapte și produse lactate; uleiuri și grăsimi comestibile;

30 - cafea, ceai, cacao și înlocuitori de cafea; orez; tapiocă și sago; făină și preparate făcute din cereale; pâine, produse de patiserie și cofetărie; înghețată; zahăr, miere, sirop de melasă; drojdie, praf de copt; sare; muștar; oțet, sosuri (condimente); mirodenii; gheață;

32 - bere; ape minerale și gazoase și alte băuturi nealcoolice, băuturi din fructe și sucuri de fructe; siropuri și alte preparate pentru fabricarea băuturilor;

33 - băuturi alcoolice (cu excepția berii);

35 - publicitate: gestiunea afacerilor comerciale: administrare comercială; lucrări de birou;

41 - educație; instruire, divertisment; activități sportive și culturale;

43 - servicii de alimentație publică: servicii de cazare temporară.

Totodată, în temeiul art. 5 al Legii protecției mărcilor și pct. 13 din Regulamentul privind procedura de înregistrare a mărcilor (M.O. nr. 127-130/550 din 21 august 2009), după modul de reprezentare grafică, marca poate fi:

Marca verbală - o denumire, un slogan, scrise cu caractere standard;

Marca combinată - o denumire scrisă cu o grafică deosebită și/sau în culori sau o denumire însoțită de un element grafic (desen);

Marca figurativă - un element grafic (desen) care nu conține litere sau cifre;

Marca tridimensională - marca constituită din forma produsului sau a ambalajului sau orice alt semn specific tridimensional care permite identificarea unui produs sau serviciu.

Înregistrarea unei denumiri ca marcă verbală garantează titularului mărcii cel mai înalt grad de protecție asupra acesteia. Și anume, persoana care deține o marcă verbală poate cere de la terți ca aceștia niciunde să nu folosească denumirea sa,

inclusiv în cadrul elementelor grafice sau imagini.

O marcă de tip combinată posedă o protecție mai îngustă, aceasta limitându-se la faptul cum arată denumirea în desen (imagine), care la rândul său poate avea câteva culori.

A indicat reclamantul că, din site-ul oficial al AGEPI, rezultă că fondatorul companiei S.R.L. „Trabo Plus”, Andrei Tranga a solicitat înregistrarea doar a elementului ”Il Forno”, în schimb, în realitate utilizează alături de marca sa și semnul „Trattoria”, care nu-i aparține.

A mai menționat reclamantul că, prin acțiunile directe, în esență dolosive și viclene, pârâtul a comis mai multe acte de concurență neloială prin deturnarea clientelei intervenienților și prin utilizarea ilegală a mărcii în scopul ducerii în eroare a clientelei.

În motivarea prezentei revendicări, reclamantul suplimentar a indicat că în ultima perioadă, angajații localurilor de alimentație publică, care activează sub marca „Trattoria”, sunt contactați de diverse persoane, privind abordarea deschiderii unui local nou, „Trattoria”, inclusiv de consumatori.

Semnul „Trattoria” din textul „Trattoria il Forno”, utilizată de pârât pe piața de desfacere a Republicii Moldova este identică cu marca înregistrată de Dumitru Cebotarescu prin certificatul nr. 25865.

Totodată, a afirmat reclamantul că pârâtul în mod conștient și intenționat se folosește de marca „Trattoria”, astfel beneficiind nemotivat de succes în vânzări, pe seama reclamantului și a intervenienților, din considerentul că marca „Trattoria” a dobândit o popularitate pe piața de desfacere, iar la răspândirea popularității reclamantul și intervenienții au folosit mijloace financiare considerabile, pentru reclamă, și în amenajarea nemijlocită a obiectului pentru prestarea calitativă a serviciilor și produselor.

De asemenea, a menționat reclamantul că, potrivit Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, prin concurență neloială se înțelege - orice acțiune, realizată de întreprinderi în procesul concurenței, care este contrară uzanțelor oneste în activitatea economică. La fel, potrivit art. 14 al Legii concurenței „Se interzice întreprinderilor să realizeze acțiuni de concurență neloială”, art. 18 al Legii stabilește că „Este interzisă deturnarea clientelei concurentului...”, iar art. 19 consimte că „(1) Sunt interzise orice acțiuni sau fapte care sunt de natură să creeze, prin orice mijloc, o confuzie cu întreprinderea, produsele sau activitatea economică a unui concurent, realizate prin: a) folosirea ilegală, integrală sau parțială a unei mărci, embleme de deservire, denumiri de firmă, a unui desen sau model industrial sau a altor obiecte ale proprietății industriale de natură să creeze o confuzie cu cele folosite în mod legal de către o altă întreprindere; b) copierea ilegală a formei, a ambalajului și/sau a aspectului exterior al produsului unei întreprinderi și plasarea produsului respectiv pe piață, copierea ilegală a publicității unei întreprinderi, dacă aceasta a adus sau poate aduce atingere intereselor legitime ale concurentului”.

Reclamantul a comunicat că, deși pârâtul a fost somat anterior pe cale extrajudiciară de a înceta încălcarea drepturilor reclamantului, acesta nu a binevoit să respecte cerințele înaintate, fiind în necunoștință de cauză, explicând prin răspunsul oferit că, reclamantul nu are drepturi exclusive asupra mărcii „Trattoria”.

În acest context, reclamantul Dumitru Cebotarescu a menționat că, încă în anul 2013, perioadă în care a demarat la AGEPI procedura de înregistrare a mărcii

„Trattoria”, la etapa de examinare a cererii de înregistrare a mărcii s-a pus sarcina să demonstreze că pe teritoriul Republicii Moldova această denumire poartă un caracter distinctiv și se asociază cu activitatea restaurantelor ce activează sub brandul de „Trattoria della nonna”. Ca rezultat, în cadrul acestor proceduri s-a stabilit că este unanim cunoscut că prima dată denumirea de „Trattoria” a fost utilizată pe larg pe teritoriul RM de către restaurantele ce aparțin intervenienților, cu acordul lui Dumitru Ceboțarescu, denumire care a devenit între timp distinctivă și definește doar restaurantele nominalizate.

În final, AGEPI, prin decizia din 12 iunie 2014 a considerat contestația depusă de către Dumitru Ceboțarescu întemeiată și ca urmare a acceptat înregistrarea mărcii „Trattoria” pe numele exclusiv a acestuia.

A solicitat reclamantul Dumitru Ceboțarescu, de a interzice pârâtului S.R.L. „Trabo Plus” comercializarea produselor ori prestarea serviciilor de alimentație publică cu utilizarea semnului - „Trattoria”, utilizarea semnului „Trattoria” pe documentele de afaceri și în publicitate; utilizarea semnului „Trattoria” în rețeaua internet.

La data de 27 ianuarie 2021, pârâtul-reclamant S.R.L. „Trabo Plus” a depus acțiunea reconvențională împotriva lui Dumitru Ceboțarescu, S.R.L. „Trattoria”, S.R.L. „Muzcafe Plus”, S.R.L. „Della Nonna” și Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la constatarea notorietății mărcii verbale „Trattoria”; decăderea din drepturi de titular și deținător exclusiv a mărcii verbale „Trattoria”; anularea înregistrării mărcii verbale „Trattoria” și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 26 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea inițială a fost admisă. Acțiunea reconvențională a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

S-a interzis S.R.L. „Trabo Plus” utilizarea semnului „Trattoria” în comercializarea produselor, prestarea serviciilor de alimentare publică, pe documentele de afaceri și în publicitate și în activitatea comercială pe rețeaua de internet on-line.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 17 decembrie 2021, S.R.L. „Trabo Plus” a declarat apel împotriva hotărârii din 26 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, remiterea cauzei la rejudecare și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii inițiale și admitere integrală a acțiunii reconvenționale depuse.

Prin decizia din 18 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de S.R.L. „Trabo Plus” și a fost menținută hotărârea din 26 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, Colegiul a constatat că, prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecării, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Analizând argumentele invocate în cererea de apel, în raport cu probele anexate la dosar și prevederile legii, ce guvernează raportul litigios, instanța de apel

a conchis că, cererea de apel urmează a fi respinsă, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

La caz, instanța de apel a relevat că, S.R.L. „Trabo Plus” contrar prevederilor legale și fără acordul lui Dumitru Cebotarescu, titularul mărcii verbale ”Trattoria” a utilizat marca verbală ”Trattoria”, la deschiderea unui local în mun. XXXXX, pe str. XXXXX, cu denumirea de ”Trattoria il Forno”, cât și la comercializarea produselor, prestarea serviciilor de alimentație publică, pe documente de afaceri și utilizează semnul ”Trattoria”, în publicitate prin rețeaua de internet.

Acest fapt rezultă atât din procesul-verbal privind constatarea stărilor de fapt nr. 018c-28/19 din 14 ianuarie 2020, cu anexe (f.d.13, 38-42), cât și din argumentele expuse în acțiunea reconvențională depusă de S.R.L. „Trabo Plus”.

La fel, instanța de apel a reținut că, Dumitru Cebotarescu, care potrivit certificatului de înregistrare a mărcii nr. 25865 este titularul mărcii verbale ”Trattoria” este în drept să interzică terților să utilizeze în activitatea lor comercială, fără consimțământul său. Iar, având în vedere că Dumitru Cebotarescu nu a transmis S.R.L. „Trabo Plus” drepturile asupra mărcii ”Trattoria” integral sau parțial prin cesiune sau prin contract de licență, în condițiile art. 26 și 27 al Legii privind protecția mărcilor nr. 38- XVI din 29 februarie 2008, respectiv, prima instanță întemeiat și legal a conchis asupra temeiniciei pretențiilor formulate de Dumitru Cebotarescu, intervenienți principali S.R.L. ”Trattoria”, S.R.L. ”Muzcafe Plus” și S.R.L. ”Della Nonna” și a interzis S.R.L. ”Trabo Plus” utilizarea semnului ”Trattoria” în comercializarea produselor, prestarea serviciilor de alimentare publică, pe documentele de afaceri și în publicitate și în activitatea comercială pe rețeaua de internet on-line.

Cât privește acțiunea reconvențională depusă de S.R.L. ”Trabo Plus” privind constatarea notorietății mărcii-verbale ”Trattoria”, decăderea din drepturi de titular și deținător exclusiv a mărcii verbale „Trattoria” și anularea înregistrării mărcii verbale ”Trattoria”, Colegiul instanței de apel a reținut că potrivit art. 322 alin. (1) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, în cazul apariției unui conflict, referitor la o marcă larg cunoscută în Republica Moldova, în cadrul unui segment de public vizat, persoana interesată care utilizează cu bună-credință în activitatea sa comercială această marcă, poate depune o cerere de constatare a notorietății mărcii.

În sensul art. 2 din lege, marca notorie este marcă larg cunoscută în Republica Moldova, la data depunerii unei cereri de înregistrare de marcă sau la data priorității revendicate în cerere, în cadrul segmentului de public vizat pentru produsele și/sau serviciile cărora li se aplică marca, fără a fi necesară înregistrarea sau utilizarea mărcii notorii în Republica Moldova, pentru a fi opusă.

La nivel internațional, notorietatea mărcii este reglementată de art. 16 alin. (2), (3) din Acordul OMC privind aspectele drepturilor de proprietate intelectuală, legate de comerț (TRIPS), de Recomandările comune, referitoare la dispozițiile privind protecția mărcilor notorii, aprobate la Asamblarea Generală a O.M.P.I. din 20-29 septembrie 1999, de art. 6 bis al Convenției de la Paris pentru protecția proprietății industriale, în principal, oferind posibilitatea de a beneficia de protecția juridică a mărcii, ca urmare a recunoașterii notorietății acesteia, de către instanța de judecată, fără ca marca respectivă să fie nemijlocit înregistrată de către instituțiile abilitate.

Totodată, de rând cu cerințele specificate la art. 166 Cod de procedură civilă, cererea de constatare a notorietății mărcii trebuie să corespundă și cerințelor, prevăzute la art. 323 din Legea privind protecția mărcilor. La cerere se vor anexa: a) documente ce conțin informații despre factorii, în a căror bază se poate trage concluzia despre notorietatea semnului, inclusiv despre: - gradul de cunoaștere a semnului pe piață, de către segmentul de public vizat, - durata (începutul și perioada), gradul și întinderea geografică, a oricărei utilizări a semnului, - durata, gradul și întinderea geografică a activității de promovare a semnului respectiv, inclusiv publicitatea și prezentarea la iarmaroace sau expoziții, a produselor și/sau a serviciilor marcate cu acesta, - durata și întinderea geografică a oricărei înregistrări a semnului și/sau a oricărei cereri de înregistrare a lui, în măsura în care reflectă utilizarea ori recunoașterea acestui semn, - raportul de evaluare care determină valoarea mărcii, - rezultatul sondajelor efectuate de solicitant, - orice alte informații suplimentare; b) reproducerea grafică sau fotografică a mărcii, prezentată în culoarea sau în combinația de culori, în care se solicită constatarea notorietății mărcii, cu imagine, de o calitate ireproșabilă, clară și distinctă; c) reproducerea grafică sau fotografică a mărcii, în vedere generală și din mai multe vederi diferite, dacă se solicită constatarea notorietății mărcii tridimensionale; d) mostra etichetei (în mărime naturală), dacă se solicită constatarea notorietății mărcii, în etichetă; e) procura, în cazul depunerii cererii prin reprezentant.

Conform art. 325 din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008, notorietatea mărcii, pe teritoriul Republicii Moldova, se constată, în temeiul următoarelor criterii:

a) marca este recunoscută de către consumatorii actuali și/sau cei potențiali ai produselor și/sau ai serviciilor, pentru care se utilizează ori de către persoanele implicate în asigurarea rețelelor de distribuție a produselor și/sau a serviciilor, pentru care se întrebuițează marca, ori de cercurile de afaceri, în care sunt implicate produsele și/sau serviciile, pentru care se utilizează marca, iar impresia despre nivelul calității produselor și/sau a serviciilor se asimilează cu (se referă la) marca din țară sau de pe piața mondială;

b) marca posedă un grad înalt de distinctivitate, inerentă sau dobândită, ca rezultat al utilizării intensive;

c) marca este larg cunoscută pe teritoriul Republicii Moldova, inclusiv din publicitate;

d) marca posedă valoare comercială, ca rezultat al folosirii îndelungate și intensive în țară sau pe piața mondială.

A constatat instanța de apel că S.R.L. ”Trabo Plus” nu a prezentat probe concludente și pertinente, care cu certitudine ar confirma notorietatea mărcii ”Trattoria”, or, în speță la cererea de chemare în judecată urmau a fi anexate documente ce conțin informații în baza cărora se poate face concluzia despre notorietatea semnului, cum ar fi, gradul de cunoaștere a semnului pe piață de către segmentul public vizat, utilizarea semnului, promovarea, publicitatea și prezentarea la expoziții a produselor și/sau servicii marcate cu acesta, valoarea mărcii, rezultatul sondajelor efectuate de solicitant.

Totodată, Colegiul a punctat că, invocând faptul că la momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii ”Trattoria”, Dumitru Cebotarescu ar fi acționat cu rea-credință, S.R.L. ”Trabo Plus”, contrar prevederilor art. 118 din Codul de procedură civilă, nu a prezentat nici o probă în acest sens.

Or, conform art. 21 alin. (1) lit. b) al Legii nr. 38/2008, marca se consideră ca fiind înregistrată cu rea-credință în cazul în care, la momentul depunerii cererii de înregistrare a ei, solicitantul știa sau putea ști că pe piața Republicii Moldova se utilizează o asemenea marcă, cu bună-credință, de către altă persoană, pentru produse și/sau servicii identice sau similare cu cele pentru care marca a fost depusă spre înregistrare ori că sunt promovate sau se negociază promovarea/plasarea produselor și/sau serviciilor identice sau similare cu cele pentru care marca a fost depusă spre înregistrare marcate cu o asemenea marcă, care este anterioară și care beneficiază de protecție și se bucură de renume cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris sau la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, iar prin utilizarea mărcii înregistrate se creează un risc de confuzie cu marca anterioară sau fără motive justificate se profită de renumele acesteia.

De asemenea, prima instanță just a conchis că, este neîntemeiată și pretenția formulată de S.R.L. "Trabo Plus" privind decăderea lui Dumitru Cebotarescu, S.R.L. „Trattoria”, S.R.L. „Muzcafe Plus”, S.R.L. „Della Nonna” din drepturile de titulari și deținători exclusiv a mărcii-verbale "Trattoria", și dispunerea încetării efectelor înregistrării mărcii, deoarece argumentele invocate în acest sens sunt declarative, or, pârâțul în susținerea poziției sale s-a limitat numai la invocarea legii care guvernează raportul juridic litigios, fără a fi prezentate probe concludente și pertinente în acest sens.

Cu referire la argumentul apelantului, precum că, cauza a fost judecată de prima instanță în absența pârâțului S.R.L. "Trabo Plus", căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, Colegiul instanței de apel a reținut că, în cadrul examinării cauzei în prima instanță au fost fixate mai multe ședințe de judecată, la care reprezentanții apelantului S.R.L. „Trabo-Plus” au participat. Totodată pentru ședința din 19 octombrie 2021, atât S.R.L. "Trabo Plus" cât și reprezentantul acestuia, avocatul Vitalie Caldâba au fost citați prin scrisoare recomandată cu aviz de recepție (f.d. 97 și f.d. 103).

Ori, potrivit art. 102 alin. 4¹ din Codul de procedură civilă, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Din aceste considerente, Colegiul a concluzionat că, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea de apel depusă de S.R.L. „Trabo Plus” și a menține hotărârea din 26 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 08 decembrie 2022, reprezentantul recurentului S.R.L. „Trabo Plus”, avocatul Vitalie Caldâba, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii din 26 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a deciziei din 18 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, remiterea cauzei la rejudecare cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii inițiale și admiterea integrală a acțiunii reconvenționale, sau, după caz, remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță, în temeiul art. 445 alin. (1), lit. c¹) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului depus, reprezentantul recurentului S.R.L. „Trabo Plus”, avocatul Vitalie Caldâba, a indicat că instanța de apel și prima instanță la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept procedural și material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au

fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor legale aplicabile speței.

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 21 decembrie 2022 (f.d. 15, vol. II), instanța de recurs a comunicat intimărilor recursul depus, informând despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la 18 ianuarie 2023, reprezentantul intimatului Dumitru Cebotarescu, avocatul Radu Guzun a solicitat respingerea recursului depus de reprezentantul recurentului S.R.L. „Trabo Plus”, avocatul Vitalie Caldîba, ca fiind inadmisibil.

Prin referința depusă la 28 ianuarie 2023, intimatul Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova a solicitat respingerea recursului depus de reprezentantul recurentului S.R.L. „Trabo Plus”, avocatul Vitalie Caldîba, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 18 mai 2022, iar cererea de recurs a fost depusă la 08 decembrie 2022.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de reprezentantul recurentului S.R.L. „Trabo Plus”, avocatul Vitalie Caldîba, urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 433 lit. b) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se va considera inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Față de cele indicate se menționează că, legiuitorul a prevăzut expres momentul care determină curgerea termenului de prescripție - data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, însă, la fel, a instituit și obligația părților de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale, iar reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare poate fi contrară principiului securității raporturilor juridice.

În continuare, completul, consideră necesar de a preciza că potrivit art.100 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea de chemare în judecată și actele de

procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.

Potrivit art.102 alin. (7) din Codul de procedură civilă, citațiile și înștiințările judiciare trimise la sediul persoanelor juridice și nerecepționate la expirarea termenelor de reclamare se consideră înmânate la data expirării termenului de reclamare chiar dacă destinatarul nu a reclamat corespondența de la oficiul poștal. Citațiile și înștiințările expediate la adresa electronică înregistrată în Programul integrat de gestionare a dosarelor se consideră recepționate.

La caz, potrivit materialelor anexate la dosar, decizia Curții de Apel Chișinău pronunțată la 18 mai 2022, a fost expediată participanților la proces la 22 iulie 2022, prin intermediul poștei electronice, inclusiv avocatului Vitalie Caldîba la adresa electronică – vitaliealdiba@yandex.ru (indicată în cererea reconvențională, cererea de apel și cererea de recurs), (f.d. 68, vol. I, 123, vol. I, 1, vol. II).

Respectiv, avocatul Vitalie Caldîba trebuia să țină cont de prevederile art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă, să se folosească cu bună-credință de drepturile și obligațiile sale procedurale și să declare recurs împotriva deciziei din 18 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, în termenul stabilit de legislație, adică până la 22 septembrie 2022 (inclusiv).

Contrar celor menționate, recurentul nu a dat dovadă de promptitudine în vederea exercitării căii de atac în termen, astfel că depunerea cererii de recurs împotriva deciziei din 18 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău în afara termenului prevăzut de lege, la 08 decembrie 2022 (f.d. 1-4, vol. II), demonstrează o neglijență a obligațiilor sale procedurale.

Astfel, recurentului îi revine obligația de a întocmi cererea de recurs în conformitate cu cerințele Legii și de a o depune în termenul legal, aceasta fiind necesară într-o societate democratică și urmărind scopul unei bune administrări a justiției în stat.

Totodată, completul reține că articolele 113 alin. (1) și 10 alin. (1) din Codul de procedură civilă, coroborate, prevăd că dreptul de a efectua actul de procedură, încetează o dată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător). Sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

După cum atestă materialele cauzei, din momentul recepționării deciziei Curții de Apel Chișinău, avocatul Vitalie Caldîba nu a manifestat promptitudine în scopul de a-și exprima dezacordul cu aceasta prin exercitarea dreptului la recurs, în modul stabilit de lege.

În context, completul menționează că potrivit art.75 alin. (4) din Codul de procedură civilă, actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sunt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei

părții.

Ținând cont de cele expuse, completul consideră că cererea de recurs a fost depusă cu încălcarea prevederilor art. 434 din Codul de procedură civilă, motiv pentru care recursul declarat de reprezentantul recurentului S.R.L. „Trabo Plus”, avocatul Vitalie Caldîba, urmează a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (2), art. 433 lit. b) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de reprezentantul recurentului Societății cu Răspundere Limitată „Trabo Plus”, avocatul Vitalie Caldîba, împotriva deciziei din 18 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat